

## નં. ૧૨૨ દારૂ બનાવનારની ગતિ

જઈ નરકમાં નિકળ્યો, શેક્યા અગ્નિ માંચ  
ખૂમ બરાડા મારતા, તોય શેકાણા પાચ.  
ઝટકાના જોરથી, પરમાધામી હોય.  
લઈ ખુચાડે પીડમાં, તોડે હાડખાં સોય.

નરકવાસમાં પરમાધામીઓ આવી એને અગ્નિમાં ફેંકી  
દે છે. અને પછી એની નળીઓ ખેંચી તોડે છે. પ્રતાડના,  
હણુના, અને રીબવણીના ત્યાં અન્ત નથી.

દારૂડીયો માણસ આ જગતમાં દુઃખ પામે છે, લોહી  
વડે તિરસ્કૃત થાય છે. રોગને પામે છે, કોઈ શુભ કામ  
કરતો નથી. હલકા માણસની સોબત કરે છે, અને ગ્લાનિને  
પામે છે. અરે એવું શું છે. કે જેને એ નથી માનતો ?

મદિરા પીનાર મનુષ્ય જાણે કે ભૂત પ્રેતથી બ્રહ્મ  
કરાયો હોય તેમ અત્યંત નામ્યા કરે છે, શોકાતુરની જેમ  
અત્યંત ખૂમો પાડ્યા કરે છે. અને દાહ ભવર પીડાથી  
પામ્યો હોય તેમ ભૂમિ પર લોટે છે.

સુભાષિતરત્નસંદોહ શ્લોક, ૪૯૯

મદિરામાં ચક્રચૂર થયેલો માણસ હસે છે. નાચે છે.  
ગાય છે. કુદકા મારે છે. લમે છે. ઢોડે છે. મૂર્છામાં પડે  
છે. શોક મગ્ન થાય છે. પછાડ ખાય છે. રોવે છે. ગળગળો  
થઈને બાવળ કરે છે; અને ફૂંકો મારે છે (મતલબ કે  
જેવી ક્રિયાઓ કરે છે.) પૃથ્વી પર પડ્યો હોય  
ના મોઢામાં મુતરે છે. આવી અનેક વેદના  
છે.

## નં. ૧૨૩ દારૂ પીનાર

દારૂ તણા વ્યસની ઘણા, ફેશન ઘર-ઘર એજ.  
નાના મોઢા સહુ પીવે, નાશ થયું સહુ તેજ.  
દારૂ જે દાનવ હતો, તે થયો પ્રીય પ્રાણુ  
વિષય લંપટ થઈ કોડીજણુ, એની કીમત ધુળ પ્રમાણુ.

દારૂ પીનાર પોતાનું સર્વસ્વ ગુમાવી બેસે છે અને  
ઉભય (બંને) ભવ બગાડે છે.

## દારૂડીયો લાલજી

એક ગામમાં લાલજી નામનો રજપુત રહે, તેને  
બાળપણથી દારૂ પીવાની આદત પડી એટલે દારૂ વગર  
ચાલે જ નહિ

લગ્ન થયાં, છતાં પૈસાનો તો તે દુશ્મન. એટલે  
ઘરમાં કાંઈ ન મળે. મેતી નામની એની પતિને પણ લાલજી  
દારૂ પીધા પછી માર પીટ કરે.

ઘરના વાસણ અને ગૈરી પાસેનાં ઘરેણાં લાલજીએ  
સર્વ વેચી ખાધાં. હવે નોકરી એટલે પૈસા માટે આમ  
તેમ કાંકાં મારે પણ ક્યાંય કોઈ રાજો નહિ દારૂડીયાનો  
કોણ વિશ્વાસ, કરે,

સગાન્હાલામાં પણ પસા માટે ઝઘડો કરે, અને  
ગામમાં તો પગલે પગલે ઝગડો કરે. અન્તે જીવન ભર  
મહાકષ્ટ સહન કરી, રીઝાઈ માંચામાં (ખાટ  
કરેલા કર્મો ઉદય આળ્યા એટલે સડાઈ  
ઘણો ત્રાસ પામી મરીને અધોગતિએ ગઈ

## નં. ૧૨૪ દાઝ પીનારની ગતિ

મરી નરકમાં તિપળ્યા; કરે પરમાધારી પાસે હાય.  
પગ પકડી પછાડીયો, પરમાધારીએ નાખ્યો જોળા માંચ.

દાઝના ઠેકાણે આપીયાં; નાખ્યાં ખંજર મોઠા માંચ.

મોઠે રકત(લોહી) આવીયાં, કોણુ ? દોડાવે ત્યાં તેની કાય,

ત્યાં નરકાવાસમાં પરમાધારી મોઠામાં ખંજર ઘાલી  
ત્રાસ આપે છે, અને મુખથી રક્તની ધારા વહે છે,

વિવેક: સંયમો જ્ઞાન, સત્ય શૌચ દયા ક્ષમા ।

મઘત: પ્રલીયન્તે સર્વ, તૃષ્ણુ વહ્નિક્ષુદિવ ॥

યોગશા, પૃ. ૧૫૯ શ્લો. ૧૬

જેમ એક અગ્નિના ક્ષિયાથી સર્વ ઘાસનો સમૂહ બળી  
જાય છે, તેમ મહિરા પાન કરવાથી વિવેક, સંયમ; જ્ઞાન,  
સત્ય, પવિત્રતા, દયા અને ક્ષમા એ સર્વ ગુણો લય-નાશ  
પામે છે.

શ્રૂયતે કિલ સામ્યેન: મદ્યાદન્ધંભવિષ્ણુના

હતં વિષ્ણુકુલં સર્વં, શ્લોષિતા ચ પુરી પિતુ:

ઉપદેશપ્રસાદ, સ્તમ્ભ ૮, વ્યા, ૧૧૫

એવું સંભળાય છે, કે મહિરાપાનથી મદ્યાંધ અનેલા સાંધે  
સકલ વિષ્ણુકુલનો અને પોતાના પિતાની દ્વારકા નગરી  
બાળવાનું દ્વેષાયન રૂપીને મારપીટ કરવાથી નિમિત્ત બન્યો.  
દ્વેષાયન રૂપીએ મરતી વખતે એવું નિષ્ણુ કયું કે મારા  
ભવાંતરમાં હું દ્વારકા નગરીને બાળનારો થઉં



## નં. ૧૨૫ પતિને ઝેર આપનારી

ઝેર હઈ પતિને મારીયો; વળી ઉપરથી બતાવી પ્રીત,  
સાંચાં જોટાં બહુવધી, તોડી માનવ જાતની રીત.  
ફૂડ કપટના આંકડા, ચઢશે જેની સંગ.  
સ્વાર્થવશ થઈ આંકળી, ઘાત કર્યાં અસંગ.

જે સ્ત્રીયો સાંસારિક ક્ષણિક સુખ માટે પોતાના પતિને  
ઝેર હઈ મારી નાખે છે. તે પોતાના આત્માનું અધ:પતન  
કરે છે. જેમ રાજા પરદેશીને સૂર્યકાન્તા રાણીએ ઝેર  
આપી તે પતિ હત્યાની ભાગીદાર થઈ.

## વિશ્વાસઘાતી

નામ હતું ચપલા. તેવી જ ચપલ, મર્યાદા વગરની,  
પરપુરૂષ સાથે ગમન કરનારી. પોતાના પતિને વિશ્વાસ  
આપી સતીનો ઢોંગ કરનારી,

ચપલાએ એક અન્ય દ્રવિડ નામક પુરૂષ સાથે ભાગવા-  
નો વિચાર કર્યો અને બન્ને જણુ બંધા તૈયાર થયાં; પણ  
પતિને માર્યા વગર ભાગી ન શકાય માટે ચપલાએ પોતા-  
ના પતિને વિશ્વાસમાં લીધો

થોડા દિવસ પછી ચપલા પોતાના પતિસાથે વગડામાં  
ગઈ, ત્યાં ખેતીનું કામ કરતાં ચપલાએ બપોરના જમતી  
વખતે પોતાના પતિને દુધમાં વિષ (ઝેર) ખવડાવી દીધું;

ભિચારો પતિ થોડીવારમાં જ મરણ પામ્યો, ત્યાંથી  
ચપલા અને એનો પ્રેમી દ્રવિડ બન્ને ભાગી નીકળી ર દ્રવિડ

થોડા દિવસ તો ચપલાને કીક રાખી, પર  
પછી કાઠી મુકી. અન્તે ચપલા રીખા  
પતિએ ગઈ,

પતિને

## નં. ૧૨૬ એર આપનારીની ગતિ

જઈ નરકમાં નિકળી, પડી પરમાધારી હાથ.  
પછાડી ને પટકતાં, ઉપર ઘાલી બાથ.  
વીંધી માર મારતાં, લાલા તણી લમાટ.  
દુઃખ દહને સીમાવતાં, પડી દુઃખની વાટ.

પરમાધારી એને પકડી લાલો લઈ એના પેટમાં ઘાલી  
પેટ ચીરી નાંખે છે. ત્યાં એર આપનાર નારીની ઘણી દુર્દશા  
થાય છે,

જે સ્ત્રી નિરંતર માયા-કપટને કરે છે. મનને સ્થિર  
રાખતી નથી-ચપલતા વાળી છે. કરેલા ઉપકારને માનતી નથી.  
અસત્ય વચન બોલે છે, કુળને મલિન કરે છે. કીર્તિરૂપી  
લતાનો નાશ કરે છે; તે સર્વ પ્રકારના આરંભતું કારણ  
છે, વિરતિના સુખના આનન્દનો નાશ કરનારી છે; અને જે  
અત્યંત નિંદનીય છે, તેથી ધર્મરૂપી ઉદ્યાન-બગીચાને લાંગી  
નાખનારી સ્ત્રીને સારી યુદ્ધિવાળો પુરૂષ સેવતો જ નથી,

કામ-લોગ લોગવવાયાં કદાપિ તે (કામ)-વિષયની  
તૃષ્ણાની શાંતિ થતી નથી. પરંતુ જેમ ઘી વિગેરે હોમનાં  
દ્રવ્યો હોમવાથી અગ્નિ વૃદ્ધિ પામે છે. તેમ (કામ)-વિષય  
લોગવવાથી વિષયની તૃષ્ણા ઉલટી ફરી ફરીને વૃદ્ધિ જ પામે છે.

આ વિષયો ઘણા કાળ સુધી રહીને પણ અવશ્ય જતા  
રહેવાના જ છે. છતાં મનુષ્ય પોતે આ વિષયોને તજતો નથી.  
તો બંને પ્રકારના વિયોગમાં શો તફાવત છે? તે તફાવત  
વેળાં વિષયો પોતે સ્વતંત્રપણાથી જતા રહે છે. તો  
ત પરિતાપ દુઃખ ઉપજાવે છે. અને જે  
તેનો ત્યાગ કરે તો તે ત્યાગ તેને  
થાય છે;

## નં. ૧૨૭ મારામારી કરનાર

અશુભ રોદ્ર પરિણામથી, ઘણા જીવ સંહાર,  
વેર બાંધી ઉપના, અગડે નિત્ય અપાર.  
શસ્ત્ર ઉઘાડા તોલીયા; એકબીજાને મારે માર.  
જીવ હિંસા પાપે કરી, છેવટે આરમ પાર.  
વેરના લીધે પ્રાણિયો આપસ આપસમાં લડી મરે છે.  
અને લવાંતરમાં પણ વેરાનુબંધ વેર ચાલ્યા કરે.

## હાદો હાદુરામ

ગામનો હાદો, હાદુરામ પ્રત્યેકની સાથે ખોટી તકરાર  
કરે અને બીજાઓને પજવે,  
વિપક્ષમાં (સામા) યદિ કોઈ બળવાન હોય ત્યારે નાના  
મોટા સુદ્ધ જામી જાય. અને ત્યાં અશાન્તિતું વાતાવરણ  
ઉત્પન્ન થઈ જાય.

એક દિવસ રાત્રીના સમયમાં હાદો હાદુરામને પોતાના  
પાડોશી સાથે અગડો કર્યો તેથી ત્યાં તો સુદ્ધ જામી ગયું.  
પાડોશીના પક્ષ વાળા પણ લાઠી લઈ આવ્યા અને  
બંને આપસ-આપસમાં લડવા લાગ્યા, અન્તે હાદો હાદુરામના  
માથામાં સામા પક્ષવાલા માણસોના ધારીયાં મારવાનો  
માર પડ્યો અને માથું ફાટી ગયું તેથી મરણ પામી ગયો,  
મામ નરકે ગયો,



## નં. ૧૨૮ મારામારી કરવાનું ફળ

એ ગતિ છે આકરી, એકજ ગતના હવ.  
એક બીજાને દેખીને, હજુવા કરતા રીવ.  
મારે-માંહોમાંહે એમને; ગણ્યા કરમના વેર,  
અગડ્યા હવ વેરે કરી; રહ્યાં હૃદયમાં ઝેર,  
પરસ્પર વેરના લીધે આપસમાં લડ્યા કરે અને મારા-  
મારી કરી વિદ્રોહ ઉત્પન્ન કરે તેવા હવે ત્યાં નરકાવાસમાં  
શસ્ત્રો વડે આપસમાં મહા ભયંકર યુદ્ધ પરસ્પર કરે છે;  
રીખાય છે. ઘણો ત્રાસ લોગવે છે,

ક્ષમાવાન પુરૂષ જે કાર્ય કરે છે, તે કાર્ય ક્રોધને  
વશ થયેલો મનુષ્ય કરી શકતો નથી કેમકે કાર્યને સાધનારી  
જે યુદ્ધિ છે, તે ક્રોધવડે નાશ પામે છે.

સંસારરૂપી વનને બાળવામાં અગ્નિસમાન એવા  
ધર્મનો નાશ કરીને, ક્રોધ માણુસનું જે તુકસાન કરે છે;  
તે તુકશાન રાજાઓ, કે કોપાયમાન થયેલા શત્રુઓ, કે  
સિંહો, કે મોટા હાથીઓ કે મોટા નાગો નથી કરતા;  
(આ બધાયના તુકસાન કરતાં પણ ક્રોધે કરેલું તુકસાન  
ચઢી જાય છે);

હે પુત્ર ! મનુષ્યોએ મહા કલેશથી ઉપાજન કરેલા  
મોટા યશ અને તપનો ક્રોધ એક ક્ષણમાં નાશ કરે છે.

તે અગ્નિમાં ઉના થયેલા (પારાના) રસની જેમ,  
તે ના) હજુઓલાં એવાં મિત્રતા, યશ, વન્યક

(સદ્બાગ્ય) સારૂ ભાગ્ય, અભ્યાસ

રે તમામ નાશ પામે છે.



પતિને ઝેર આપનાર અને મારામા

આને  
ર હ  
(સદ્દ  
તમ

યઉ



Isinjal ...  
navori, Architect  
nziil

કરનાર અને લુ'ટનારની